

Verslag Actualiteitencollege De verhuizing van de verzorgingsstaat

25 januari 2019 bij Inholland, Alkmaar

Bijdragen leden van het panel

Jan Holman, programmamanager WMO van de gemeente Alkmaar, geeft een reactie op het verhaal van Thomas Kampen. In het verhaal van Thomas lijkt het alsof de WMO-consulenten nu veel in het aansturen van bewoners zitten. In Alkmaar proberen ze dit te voorkomen door na het vaststellen van de hulpvraag of behoefte bij de cliënt dit nogmaals voor te leggen aan de cliënt. Hierdoor wordt getracht om het beeld dat de gemeente heeft van de situatie af te stemmen met de cliënt.

Vervolgens reageert Jan Holman op de bedenkingen van de onderzoekers bij de zelfredzaamheidsmatrix. De zelfredzaamheidsmatrix is juist een tegenhanger van de meer probleemgerichte indicaties van het CIZ. Daarnaast biedt de zelfredzaamheidsmatrix de ruimte om alle leefgebieden te behandelen in een gesprek. Volgens Jan Holman is de ruimte voor professionals er in Alkmaar nog steeds. De gemeente maakt een inschatting van het benodigde aantal uren. Hoe die tijd ingevuld wordt, dat bepalen professionals zelf. Daarnaast geeft Jan Holman aan dat de WMO, Jeugd-Wet en Participatie-Wet binnen de gemeente Alkmaar nog aparte kokers zijn. Jan Holman geeft aan dat het binnen de gemeente wel goed mogelijk is om op dossiers de verschillende afdelingen met elkaar te verbinden. Jan Holman maakt zich ten slotte ook zorgen, want ook beschermd wonen wordt binnenkort ondergebracht bij de WMO. Dit zorgt er volgens hem voor dat de situatie voor de gemeentelijke organisatie niet stabiel is.

Als laatste reageert Lilian Linders, Lector Empowerment en Professionalisering Sociaal Domein van Inholland, op *De verhuizing van de verzorgingsstaat*. Zij vraagt zich af of sociaal werkers zich niet te verhouden hebben tot die verschillende logica's die in het boek staan beschreven en of dat niet deel van hun professionele bagage zou moeten zijn. De scepsis uit het boek over sociaal netwerk-versterking is volgens Linders een eenzijdig beeld van deze werkwijze. Zij stelt dat deze werkwijze vooral gepresenteerd wordt als melkkoe van informele zorg terwijl deze werkwijze ook bedoeld is om het netwerk zelf te versterken bij het geven van zorg of steun aan hun naasten.

Linders heeft vragen over het altruïstisch overschot, waar is dat gebleven? En als laatste vraagt Linders zich af of professionals door individueel stil verzet te tonen wellicht ook individueel stil verzet 'voorleven' aan bewoners, zodat er op geen enkele manier openlijk collectief verzet tot stand komt.

In interactie met de zaal werden deze vraagstukken verder uitgediept en werden ervaringen uit de eigen praktijk uitgewisseld.